

မင်းမြတ်သူရ

ဆင်ဖြူရှင်

အမြဲတမ်း အလိုမပြည့်ဘဲ
ပူပန်စရာတွေ ကြံဖန်ရှာဖွေသူဟာ
ငရဲပါ....

အမြဲတမ်း အလိုပြည့်ပြီး
အေးချမ်းမှုတွေ ရှာဖွေသူဟာ
နိဗ္ဗာန်ပါ...

ချမ်းမြေ့သရဖီလှိုင်

အလှူတွေအများကြီးလုပ်
ကုသိုလ်တွေအများကြီးရ
အလှူတွေအများကြီးမလုပ်...?

ချမ်းမြေ့သရဖီလှိုင်

မွေးကတည်းက

သင်လိုက်တဲ့ ပညာတွေ
ရှာလိုက်ရတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ
ကာကွယ်လိုက်ရတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ
နေဝင်ချိန်ရောက်တော့
အဓိပ္ပာယ်မဲ့လို့ နေ...

ချမ်းမြေ့သရဖီလှိုင်

*

တနင်္သာရီ စီရင်စု၊ ဘီလင်းမြို့နှင့်မဝေးလှသော ရွာကလေးတစ်ရွာရှိ
လော်ပန်ကြီးဦးဘဒင်၏ ခြံပိုင်းကြီးထဲတွင် ရွာသူရွာသားများ စုစုဝေး
ဝေးရှိနေကြပြီး အလှူကြီးတစ်ခု ကျင်းပရန် စီစဉ်နေလေ၏။

ကာလသားများ သည် မြေကျင်းကြီးတူး၍ မီးဖိုထားကြပြီး
ဒယ်အိုးကြီးတစ်လုံးဖြင့် ဝက်သားဆီပြန်ဟင်းကို စတင်ချက်ပြုတ်ရန် ပြ
င်ဆင်လေ၏။

ကာလသားခေါင်းဆောင် ကိုပွကြီးသည် ဟင်းချက်ဝဇ္ဇာဖြစ်ပြီး ရွာရှိ
အလှူပွဲတိုင်းတွင် သူမပါလျှင် ပွဲမစည်သော အိုးသူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်
၏။ သူသည် အိုးသူကြီးပီပီ လူများကို ဩဇာလုပ်ရန်
ဝါသနာထုံသူဖြစ်ပြီး ငရုပ်သီးထောင်း၊ ကြက်သွန်ခွာနေသော အပျိုက
လေးများ အနီးသို့သွားကာ ဟိုလိုလုပ်ပါလား သည် လိုလုပ်ပါလားဟု
ဆရာလုပ်နေလေ၏။

ကိုပွကြီး၏ ဆရာလုပ်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သော ဗွေးတုတ်ဆိုသော
လုံမပျိုက နှာခေါင်းရှုံ့၍

“ဒီမှာ အိုးသူကြီး နေရာတကာဝင်ပြီး ဆရာမလုပ်နဲ့ ၊ ကျွန်မတို့ မိန်းကလေးတွေ ငရုပ်သီးထောင်းတဲ့ အလုပ်၊ ကြက်သွန်ခွာတဲ့ အလုပ်ကို နေ့တိုင်းလုပ်နေကြတာ၊ ရှင့်ထက်ကျွမ်းကျင်ပြီးသား”

ဟု ပြော လိုက်လေရာ လူအများကို ဩဇာပေးချင်သော ကိုပွကြီးက

“အောင်မယ်၊ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး နင်တို့ က ဘယ်လောက်ထောင်းတတ်လို့ လဲ၊ နင်နဲ့ ငါ တစ်ဆုံလောက် ပြိုင်ထောင်းရအောင်”

ဟု စိန်ခေါ် လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဇတ်ဇတ်ကြဲ လုံမပျိုက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့၍

“ရှင်က မိန်းမနဲ့ တောင် ပြိုင်ပြီး ထောင်းချင်တယ်ပေါ့လေ”

ဟု ရန်တွေ့လေ၏။ အိုးသူကြီးကိုပွကြီးက

“ထောင်းရတာပေါ့၊ ငါထောင်းတာမြင်ရင် တော်ပါပြီ ကိုပွကြီးရယ်၊ ကျွန်မအရှုံးပေးပါပြီလို့ ညည်းညူသွားစေရမယ်၊ ပွကြီးတဲ့ ဘာအောက်မေ့လဲ”

ဟု ကြုံးဝါး လိုက်လေ၏။ ပွေးတုတ်က ခေါင်းကို ခါယမ်း၍

“တစ်သက်လုံး အရှုံးမပေးဘူး၊ ရှင်ထောင်းတာ ဘယ်လောက်များကောင်းလို့ လဲ၊ မိန်းမထက်များ ငရုတ်သီးထောင်းတာ ပိုကောင်းတယ်လို့ မယုံပါဘူးရှင်”

ဟု မခံချင်အောင် ပြောလေ၏။ ကာလသားခေါင်းကိုပွကြီးက မျက်နှာကိုမဲ့၍

“မယုံရင် လက်တွေ့စမ်းကြည့်ပါလား၊ ရှုံးတဲ့ သူက နိုင်တဲ့ သူကို ကုန်းပိုးစီးကြေးလေ”

ဟု စိန်ခေါ် လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ အပျိုခေါင်း မအေးလှက နားငြီး လာပြီး

“တော်ပါတော့ အထောင်းဝိဇ္ဇာနှစ်ယောက်ရယ်၊ နားတွေလည်း ငြီး လှပြီ၊ ဒီမှာ နင်တို့ သိပ်ထောင်းချင်လား၊ ထောင်းချင်ရင် ငါတို့ ရှေ့မှာ လာမထောင်းနဲ့၊ အလှူပြီးမှ ဆိပ်ကွယ်ရာမှာ သွားထောင်းပေတော့”

ဟု ဝင်ရောက်ပြောဆိုလေရာ ဗွေးတုတ်၏ မျက်နှာ ရဲခနဲဖြစ်သွားပြီး

“အောင်မယ် မအေးလှနော်၊ ဘာစကားပြောတာလဲ၊ ဆိပ်ကွယ်ရာမှ ထောင်းရအောင် ကျွန်မနဲ့ ဒီလူကြီးက ဘာဖြစ်နေလို့ လဲ”

ဟု ရန်တွေ့လေ၏။ ထိုအခါ အပျိုခေါင်း မအေးလှက နှာခေါင်းရှုံ့၍

“ဖြစ်မဖြစ်တော့ ငါမသိဘူးဟေ့၊ နင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး သိပ်ထောင်းချင်နေတာတော့ ငါသိတယ်”

ဟု ပြောလေရာ အပျိုကလေးများက ဆူညံစွာ အော်ဟစ်၍

“ဘာထောင်းချင်တာလဲ မအေးလှရဲ့ ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ မအေးလှက ငရုတ်ကျည်ပွေ့ကြီးကို မြှောက်ပြ၍

“ငရုတ်သီး ငရုတ်သီး”

ဟု ပြန်လည်အော်ဟစ်လေရာ အပျိုကလေးများ သည် ဝါးခနဲရယ် မောကြကုန်၏။

ကာလသားခေါင်းဆောင် ကိုပွကြီးလည်း ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် အပျိုများကြားမှ ကမူးရှူးထိုး ထွက်လေရာ ထင်းချောင်းကြီးတစ်ချောင်းကို ခလုတ်တိုက်၍ ဝမ်းလျားမှောက်လဲပြီး ဣန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားနှင့် ထို

င်နေသော အပျိုကြီးမတင်စိန်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ပြုလဲကျလေ၏။

အပျိုကြီးသည် သူ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ လဲကျလာသော ကိုပွကြီး၏ ဆံပင်ကို ရှက်ရှက်နှင့် ဆောင့်ဆွဲကာ

“ကာလနာကောင်၊ အဖိုဆိုလို့ ယင်ဖိုတောင်မသန်းဖူးတဲ့ ငါ့ရင်ခွင်ထဲကို နင်က စော်စော်ကားကား ကျူးကျော်ဝင်ရသလား မြွေပေးကိုက်ရဲ့ ”

ဟု ကြိမ်းမောင်းလေရာ ကိုပွကြီးသည် တစ်ရှက်က နှစ်ရှက်ဖြစ်ပြီး နောက် အိုးသူကြီးအလုပ်ကိုပင် မလုပ်ဝံ့တော့ဘဲ လော်ပန်ကြီး ဦးဘဒင်၏ နေအိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လေတော့၏။

လော်ပန်ကြီးဦးဘဒင်၏ အိမ်ဝိုင်းကြီးသည် ကျယ်ဝန်းလှပြီး အိမ်ဝိုင်းထဲတွင် အိမ်သုံးလုံးရှိ၏။

ထိုအိမ်သုံးလုံးအနက် တောင်ဘက်ဆုံးရှိ အိမ်ထဲတွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီး အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေလေ၏။

ခဏအကြာတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက မျက်နှာမသာမယာဖြစ်နေသော ကျန်တစ်ဦး၏ ပခုံးကို ပုတ်၍

“သိပ်လည်း စိတ်ဆင်းရဲမနေပါနဲ့ မမြရယ်၊ ကြာရင်တော့ အစ်ကိုကြီး အရင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားမှာ ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မျက်နှာမသာမယာဖြစ်နေသော အမျိုးသမီးက ခေါင်းခါ၍

“ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား အစ်မရယ်၊ ဒီကောင်မက ကျွန်မတို့ ထက် အများကြီးငယ်တယ်၊ ရုပ်လည်း ချောတယ်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း စွဲလောက်စရာပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျန်အမျိုးသမီးက ခေါင်းခါ၍

“ဒီကောင်မရဲ့ ရုပ်ရည်နဲ့ ချောမောလှပမှုတွေကို အစ်ကိုကြီးစွဲလမ်းရင် ခဏပါပဲကွယ်၊ ဒါမျိုးက ခဏတာ စွဲလမ်းတာပါ၊ ကြာရင် ရိုးအီလာမှာပါ၊ ပထမပိုင်းတော့ ငါ့ညီမပြောသလိုဖြစ်ရင် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ နောက်တော့လည်း ဒါတွေကို ရိုးအီလာတာပါပဲကွယ်၊ တကယ်တော့ ချောတာလှတာဟာ အဓိကမဟုတ်ပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မမြဆိုသော အမျိုးသမီးက စိတ်အားတက်ကြွဟန်ဖြင့်

“ဟင်...ဒါဆိုရင် ဘာအဓိကကျတာလဲ အစ်မရဲ့ ...”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအမျိုးသမီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“အပြုအစု၊ အယုအယပေါ့ကွယ်၊ ယောက်ျားမှန်ရင် မိန်းမရဲ့ ပြုစုယုယမှုကို မနှစ်သက်တဲ့ ယောက်ျားမရှိဘူး၊ တို့ ညီအစ်မက ဒီအခွင့်အရေးကို အသုံးချရမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ မမြဆိုသော အမျိုးသမီးက စိတ်အားတက်ဟန်ဖြင့်

“ကျွန်မတို့ လည်း အစ်ကိုကြီးကို တတ်နိုင်သမျှ ဂရုစိုက်ပြီး ပြုစုယုယတာပဲ မဟုတ်လား”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျန်သောအမျိုးသမီးက သက်ပြင်းချ၍

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုကြီးက သူများ ယောက်ျားတွေနဲ့ မတူဘူးလေ၊ သူဟာ ဒီလောက်နဲ့ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲပုံမရဘူး၊ ဒါကြောင့် ရှေ့ဆက်ပြီး အစ်ကိုကြီးကျေနပ်အောင် အစွမ်းကုန် ပြုစုယုယရမယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်မအထင်တော့ ဟိုကောင်မဟာ အပျိုဖြစ်နေတော့ အစ်မတို့ ထက် ပြုစုယုယမှုမှာ အများကြီးညံ့ဖျင်းမယ်လို့ အစ်မယုံတယ်”

ဟု ပြောလေရာ၊ မမြဆိုသော မိန်းမက စိတ်အားတက်ကြွ လာပြီး

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ အရင်ထက်ပိုပြီး အစ်ကိုကြီးကို ပြုစုကြမယ်၊ ကျွန်မတို့ ရင်ခွင်ထဲကနေ ဟိုကောင်မရင်ခွင်ထဲကို မရောက်စေရဘူး၊ ဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်မတွေ့ကြည့်တိုင်း ရင်ထဲမှာ တနံ့နံ့ ခံစားရတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ အမျိုးသမီးက ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ဘက်ရှိ ရှုခင်းများကို ကြည့်ရှု၍

“ဒါဟာ ငါတို့ မိန်းကလေးတွေ ကြုံတွေ့ရတဲ့ ဓမ္မတာကိစ္စတစ်ခုပါ၊ သူတို့ ယောက်ျားတွေဟာ ဘယ်တော့မှ မိန်းမတစ်ယောက်တည်းနဲ့ မကျေနပ်နိုင်ဘူးလေ၊ ယောက်ျားတွေဟာ အရည်အချင်းရှိရင်ရှိသလောက်၊ အစွမ်းအစရှိရင် ရှိသလောက်၊ မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အင်ပါယာကို ချဲ့ထွင်လေ့ရှိတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မမြဆိုသော မိန်းမက မကျေမနပ်ဖြင့်

“ရွာထဲက ယောက်ျားတွေ အစ်ကိုကြီးလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ အစ်ကိုကြီးက လွန်ကိုလွန်လွန်းပါတယ်၊ မိန်းမနှစ်ယောက်ရှိတာတောင် မတင်းတိမ်နိုင်ဘူး၊ သုံးယောက်ယူတယ်၊ မိန်းမသုံးယောက်ရှိတာတောင် သူတင်းတိမ်နိုင်ပါ့မလား”

ဟု ပြောလေ၏။ အမျိုးသမီးက သက်ပြင်းချ၍

“ရွာထဲက ယောက်ျားတွေနဲ့ အစ်ကိုကြီးက မတူဘူး၊ အစ်ကိုကြီးက လော်ပန်လေ၊ ဆင်ကိုးကောင်ကိုပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဆင်ခေါင်းကြီးလေ၊ အစ်ကိုကြီးရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ဒီနယ်တစ်ကြောမှာ ယှဉ်နိုင်တဲ့ သူရှားတယ်လေ၊ အစ်ကိုကြီးလို ဆင်အများကြီးပိုင်တဲ့ သူဆိုလို့ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီပဲ

ရှိတော့တာမဟုတ်လား၊ နောက်ပြီး အစ်ကိုကြီးက အချို့သော
ယောက်ျားတွေနဲ့ မတူဘူး၊ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်စည်းပြီး သူ့ဆန္ဒကို ချိုး
နှိမ်ထားမယ့်လူမျိုး မဟုတ်ဘူး ၊ သူ့ဆန္ဒရှိရင် ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း စွန့်
လွှတ်သင့်ရင် စွန့်လွှတ်မှာ ပဲ၊ သူဟာ ဟန်ဆောင်တတ်တဲ့ ယောက်ျား မ
ဟုတ်ဘူး ၊ သတ္တိရှိတယ်၊ ရဲဝံ့တယ်၊ ယောက်ျားပီသတယ်၊ အစ်ကိုကြီးမှ
အားနည်းချက်ဆိုလို့ မိန်းမတွေ အများကြီးယူတာပဲရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့
တို့ အပေါ်မှာ တတ်နိုင်သမျှ စာနာထောက်ထားပြီး အလေးဂရုပြုတာ
ညီမသတိထားမိမှာ ပါ၊ ဒါကြောင့်၊ ဒီကောင်မကို စွဲလမ်းလှရင် ယူပြီး (၃
)လလောက်အထိပါပဲ၊ (၃)လကျော်ရင်တော့ ဒီမိန်းမရဲ့ ပြုစုယုယမှု ညံ့ဖျ
င်းလာရင် ဒီမိန်းမဟာ သူ့အတွက် အရပ်တစ်ရပ်လိုဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊
ကလေးတစ်ယောက်ဟာ အရပ်တစ်ရပ်ကို ကစားတာကြာလို့ ရိုးအီလာ
ရင် ဘာလုပ်တတ်လဲ၊ ညီမ စဉ်းစားကြည့်ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ မမြဆိုသောမိန်းမက တွေးတွေးဆဆဖြင့်

“ဒီကောင်မရဲ့ ပြုစုယုယမှုတွေ သိပ်ကောင်းနေရင်ရော”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ အမျိုးသမီးက သက်ပြင်းချ၍

“ဒါ ဆိုရင်တော့ အစ်မတို့ ရဲ့ ကံကြမ္မာ အညံ့ပိုင်းရောက်သွားပြီလို့
တွေးရတော့မှာ ပေါ့၊ လောကမှာ ဘယ်အရာမှ မတည်မြဲနိုင်ဘူးလေ၊ ဒါ
ပေမဲ့ ညီမတွေးသလို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီကောင်မဟာ ယောက်ျားနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ အစိမ်းသက်သက် မိန်းမတစ်ယောက်ပါ၊
အစ်မတို့ လောက် ယောက်ျားတွေရဲ့ အကြောင်းကို မသိလောက်ပါဘူး၊
ခေါင်းအေးအေးထားပြီး မျက်နှာကို ရွှင်ရွှင်ပြပြနေစမ်းပါ၊ အပူရပ်နဲ့ နေ
တာဟာ ဆွဲဆောင်အားမရှိဘူး၊ ဆွဲဆောင်မှုမရှိတဲ့ မိန်းမကို အစ်ကိုကြီး
က ပိုပြီး စွန့်ခွာချင်စိတ်ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ဟု ပြောကာ ပြတင်းပေါက်ကိုပိတ်၍ အခန်းအပြင်သို့ ထွက်သွားလေတော့၏။

ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်သည် ဆင်ခေါင်းကြီး ဦးဘဒင်၏ မယားကြီးနှင့် မယားငယ် ဖြစ်၏။

လော်ပန်ကြီး၏ မယားကြီး၏ အမည်မှာ ဒေါ်နန်းဖြစ်ပြီး မယားငယ်မှာ မမြ ဖြစ်၏။

ယခု လော်ပန်ကြီးက တတိယမြောက်မယားတစ်ယောက်ကို အတိအလင်းယူရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် မမြသည် စိတ်မထိန်းနိုင်အောင် ကြေကွဲဒုက္ခရောက်နေရှာ၏။

မယားကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်နန်းမှာ မူ လော်ပန်ကြီး၏ သဘောကို နားလည်သူဖြစ်၍ ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှု နည်းရှာ၏။

သူမသည် လောကတွင် ဖြစ်ပြီးသော ကိစ္စကို ပူဆွေးဝမ်းနည်းနေလျှင် ပိုမို၍ လူဖြစ်ရုံးရုံသာရှိတော့မည်ဟု ယူဆထားသူ ဖြစ်၏။

ယခု လော်ပန်ကြီး နောက်ဆုံးယူသည့်မိန်းမမှာ အသက် (၂၅)နှစ်သာရှိပြီး ချောမောလှပသူ ဖြစ်၏။

သူမသည် ဘိန်းစွဲနေသော ဆင်လုပ်သားတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်ပြီး သူမ၏ ဖခင်သည် လော်ပန်ကြီးထံမှ ငွေကြေးများ စွာကို ရယူထားပြီး သမီးနှင့် အကြွေးကို လဲလှယ်ခြင်းခံရသူ ဖြစ်၏။

လော်ပန်ကြီး၏ နောက်ဆုံးယူမည့်မိန်းမမှာ ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သော်လည်း သမီးအလိမ္မာဖြစ်သဖြင့် အဖေအရွယ်ရှိသော လော်ပန်ကြီးကို လက်ထပ်ယူရန် ခေါင်းညိတ်ခဲ့လေ၏။

သူမ၏ အမည်မှာ မမြရင်ဟူ၍ ဖြစ်ပြီး မမြရင်သည် လော်ပန်ကြီးကို

လက်ထပ်ယူရန် နှလုံးသားကို စတေးခဲ့ရလေ၏။

သူမသည် ချစ်သူရှိဖူးသူဖြစ်ပြီး သူမ၏ ချစ်သူမှာ ဆင်လုပ်သားဘဝ မှာ ကြီးပွားရန်မမြင်သဖြင့် မြို့ကြီးပြကြီးသို့ စီးပွားရှာရန် ထွက်သွားသည် မှာ သုံးနှစ်တင်းတင်းရှိခဲ့ပြီ။

ယခုတော့ သူမ၏ ဘဝသည် ချစ်သူနှင့် ရှင်ကွဲကွဲသောဘဝသို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းရသော ဆင်းရဲခြင်းသည် အဆင်းရဲတကု အဆင်းရဲဆုံးပင် မဟုတ်ပါလား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မမြရင်သည် လော်ပန်ကြီး၏ တတိယမြောက်မယားဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။

လော်ပန်ကြီးသည် သူမကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု ရှိမှ ရှိပါလေစ။

သူ၏ မယားနှစ်ယောက်ကို အချစ်ကုန်သွားသကဲ့သို့ နောင်အခါတွင်လည်း သူမကို ရိုးအိသွားလျှင် မည်သို့နေထိုင်ရမည်မသိ။

မမြသည် သူမအတွက် အသစ်ဆောက်လုပ်ပေးထားသော အိမ်ငယ်လေး၏ အိပ်ခန်းထဲတွင် ထိုင်ရင်း တစ်ဦးတည်း အနာဂတ်အရေးကို တွေးတောနေခြင်း ဖြစ်၏။

သူမတွင် အဖေတစ်ဦးတည်းသာ ဆွေမျိုးရင်းခြာရှိသဖြင့် အဖေသည် လော်ပန်၏ ယောက္ခမတော်ရသဖြင့် အပျော်ကြီးပျော်ကာ ဘိန်းခန်းတွင် သာ အပျော်ကြီးပျော်နေရှာ၏။

အဖေတစ်ယောက် စိတ်လက်ပေါ့ပါးသလောက် မမြရင်မှာ မူ အနာဂတ်အရေးကိုတွေးတော၍ ရင်ထဲတွင် လေးလံနေလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ လော်ပန်ကြီးဝင်ရောက်
လာပြီး

“မြရင် ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ”

ဟု မေးမြန်းကာ မမြရင်၏ မျက်နှာမကောင်းပုံကိုကြည့်၍

“မြရင် နေမကောင်းဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ လော်ပန်ကြီး၏ လက်ကလည်း မမြရင်၏ နဖူး
ပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။

ဤလူကြီးသည် ကြင်နာယုယမှုတော့ရှိသားပဲဟု တွေးတောမိလေ၏

။

မမြရင်က ခေါင်းခါ၍

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီး၊ ရောက်တတ်ရာရာ တွေးတောနေ
တာပါ”

ဟု တီးတိုးဖြေလိုက်၏။ လော်ပန်ကြီးက ရယ်မော၍

“လောကမှာ သင်ထားမှတ်ထားရမှာ က ဖြစ်ပြီးတဲ့ ကြေကွဲဝမ်းနည်း
မှုတွေ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ အနာဂတ်စိုးရိမ်သောကတွေကို ဘယ်တော့မှ ကြို
တင်တွေးတောတဲ့ အကျင့် မလုပ်ရဘူး၊ အတိတ်ကအကြောင်းကို တွေး
ရင် ပျော်စရာတွေကိုပဲ တွေးပါ၊ အနာဂတ်ကို တွေးမယ်ဆိုရင် အနာဂတ်
မှာ ကြုံတွေ့ရမယ့် ရွှင်မြူးစရာတွေကိုပဲ တွေးပါ။ စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေ
ကို တွေးပါများ ရင် အလေ့အကျင့်ဖြစ်ပြီး စိုးရိမ်သောကနဲ့ နပန်းလုံးနေ
ရတတ်တယ်၊ လူဖြစ်တဲ့ ခဏတာအချိန်လေးမှာ စိုးရိမ်သောကကိုရတဲ့
လူဟာ လောကဇရဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာပဲ၊ အဲဒီဇရဲ့ဟာ လောကရဲ့ အဆိုးဝါး
ဆုံး ငရဲတစ်ခုပါပဲ၊ တကယ်တော့ လူတွေ ကြိုတင်တွေးတောပြီး ပူပန်

လေ့ရှိတဲ့ စိုးရိမ်သောကတွေဟာ ဖြစ်မလာတာများ ပါတယ်။ ကိုယ်စိုးရိမ်တဲ့ အတိုင်း ဖြစ်လာတယ်ပဲထားဦးတော့ ကြိုတင်တွေးတောပြီး စိုးရိမ်နေတဲ့ အတွက် တစ်ပန်းရှုံးပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ မမြရင်က သက်ပြင်းချ၍

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မ မတွေးတော့ပါဘူး၊ နောက်ဆိုရင် ပျော်စရာတွေကိုပဲ တွေးပါတော့မယ်”

ဟု ပြောလေရာ လော်ပန်ကြီးက သူ၏ မယားလေးကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ကြည့်၍

“မြရင် လိမ္မာတယ်”

ဟု ချီးမွမ်းကာ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေတော့၏။

မမြရင်သည် လော်ပန်ကြီး အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွားသောအခါမှ ပင်နှုတ်ခမ်းကို မှဲ့လိုက်ပြီး

“ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာတွေကို ဘယ်သူက တွေးချင်မှာလဲ၊ ကြေကွဲစရာတွေက အလိုလို ရင်ထဲကိုဝင်ရောက်လာတာ ကျွန်မ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

ဟု တီးတိုးရေရွတ် လိုက်လေတော့၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်နေသော ရွာသားတစ်ယောက်သည် ဝါးလှေကားပေါ်မှ ဝုန်းခနဲပြုတ်ကျလေ၏။

မမြရင်သည် ဝါးလှေကားမှ ပြုတ်ကျ၍ နာကျင်နေဟန်ရှိသော ရွာသားကိုကြည့်၍

“ဒီလူ လှေကားပေါ်က ပြုတ်ကျရင် ဘယ်လိုနေမလဲလို့ မတွေးမိပါ

ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ပြုတ်ကျမယ်ဆိုတာ သူကြိုမသိဘူးလေ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ထိုနေ့ညသို့ရောက်သောအခါ ရွာရှိကာလသားများ သည်
လော်ပန်ကြီးထောင်ပေးသော အရက်များကို သောက်၍
မူးယစ်ပျော်ပါးကြကုန်၏။

လော်ပန်ကြီးသည် ကာလသားများ ၏ အရက်ဝိုင်းသို့ သွား၍

“မောင်ရင်တို့ ဘာလိုသေးလဲ၊ အရက်နဲ့ မြည်းဖို့ ကြက်ကြော်အသား
ကင်တို့ ရှိသေးရဲ့ လား”

ဟု ပျူငှာစွာ မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ကာလသားများက ဆူညံစွာ အော်ဟစ်၍

“အားလုံး ပြည့်စုံပါတယ် လော်ပန်ကြီး၊ ဘာမှ မလိုအပ်ပါဘူး ခင်ဗျာ
၊ လော်ပန်ကြီးက အလွန်သဘောကောင်းပါတယ် ဒါကြောင့်လည်း ဒီဘ
ဝမှာ မိန်းမချောချောလေးတွေ ရတာပါ၊ နောင်ဒီထက်ငယ်ပြီး ချောမော
လှပတဲ့ မိန်းမလှလေးတွေ ရပါစေ”

ဟု ဆုတောင်းလိုက်ရာ လော်ပန်ကြီးသည် သဘောကျစွာဖြင့် တ
ဟားဟားရယ်မောလိုက်ပြီး

“ဟား ဟား ဟား ငါ့လူတွေ ဆုပေးတာ သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့
ကျုပ်ခြံဝိုင်းထဲမှာ အိမ်သုံးလုံးပဲ ဆောက်ထားတယ်၊ မိန်းမသုံးယောက်ရှိ
ရင် တော်ပါပြီကွာ၊ တကယ်တော့ မိန်းမဆိုတာ များ တိုင်းလည်း မ
ကောင်းပါဘူး၊ မိန်းမများများ ယူတဲ့ လူဟာ အသက်တိုတတ်တယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကာလသားများ သည် တဟီးဟီး တဟားဟား ရယ်

မော့၍

“ဘယ်လို အသက်တိုတတ်တာလဲ လော်ပန်ကြီးရဲ့ ၊
နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြပါဦး”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ လော်ပန်ကြီးက ရယ်မော၍

“တစ်မျိုး မတွေးကြပါနဲ့ ကွာ မိန်းမတွေများ တော့ ဟိုမိန်းမကပူ၊ ဒီ
မိန်းမကဆူနဲ့ သူတို့ ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းရင်း အသက်တိုတတ်တာကို
ပြောတာပါ”

ဟု ပြောရင်း သူ၏ မယားကြီး ဒေါ်နန်း၏ အိမ်သို့ ဝင်သွားလေတော့
၏။

မမြရင်သည် သူနဲ့ လက်ထပ်ရမည့် သတို့ သားလောင်း၏ နောက်
ကျောကိုကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိလေ၏။

သူမသည် မနက်ဖြန် မင်္ဂလာဆောင်ပြီးလျှင် လော်ပန်ကြီး၏ တတိ
ယမယားဘဝသို့ ရောက်ရပေတော့မည်။

သူမ၏ ချစ်သူ ဖေမောင်တစ်ယောက်မှာ မူ သူမ၏ အဖြစ်ကို သိမည်
မထင်ပေ။

သူမသည် ချစ်ဦးသူနှင့်တွေ့ဆုံပြီး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာပုံများကို ပြန်
လည်တွေးတောရင်း ရင်ထဲမှာ နွမ်းလျနေမိ၏။

ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းရသော ဆင်းရဲသည် ဆင်းရဲတကာ ဆင်းရဲတွင်
အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်မည်ထင်၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် လော်ပန်ကြီးနှင့် မမြရင်၏ မင်္ဂလာပွဲကို ကျင်းပလေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် ဤဒေသတွင် ဩဇာကြီးသူဖြစ်၍ မင်္ဂလာပွဲသို့ ရပ်ဝေးရှိ ရွာများကပင် တက်ရောက်ကြကုန်၏။

သူတို့ ရွာ၏ အနီးအနားတွင် ဘုံဘေဘားမား သစ်ကုမ္ပဏီရှိသဖြင့် သစ်ကုမ္ပဏီမှ မျက်နှာဖြူ အရာရှိကြီးများ လည်း မင်္ဂလာပွဲသို့ တက်ရောက်ကြ၏။

ဘုံဘေဘားမားသစ်ကုမ္ပဏီသို့ လော်ပန်ကြီး၏ ဆင်များ ထည့်သွင်း၍ သစ်ဆွဲစေခြင်းကြောင့် လော်ပန်ကြီးနှင့် မျက်နှာဖြူအရာရှိများ သည် များစွာရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ကြ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် ၎င်းတို့ ထံမှ အင်္ဂလိပ်စကားကို သင်ယူထားပြီး အနည်းအကျဉ်း ပြောဆိုတတ်သဖြင့် အဆင်ပြေလေ၏။

မျက်နှာဖြူ အရာရှိကြီးများ သည် လော်ပန်ကြီး၏ မိန်းမသုံးယောက် ရယူပုံကို အားကျဟန်ဖြင့် ချီးမွမ်းလေ၏။

လော်ပန်ကြီးနှင့် မမြရင်၏ စုံတွဲပုံများကိုလည်း ဓာတ်ပုံ တဖျတ်ဖျတ်ရိုက်၏။

ထို့နောက် မျက်နှာဖြူ အရာရှိတစ်ဦးက စိတ်ကူးတစ်မျိုးပေါက်ပြီး

လော်ပန်ကြီးနှင့် မယားသုံးယောက်ပုံကို ရိုက်ချင်သည် ဟု ပူဆာသဖြင့် လော်ပန်ကြီးက မယားကြီးနှင့် မယားငယ်ကို ခေါ်ယူကာ သတို့ သမီးနှင့်အတူ ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံစေ၏။

မမြရင်သည် မယားကြီးနှစ်ယောက်နှင့် တွဲဖက်၍ ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံရင်း ရင်ထဲတွင် နာကျင်နေမိ၏။

သူမသည် အခြားသောလုံမပျိုများကဲ့သို့ သတိုးသားတစ်ယောက်နှင့် ချစ်ခင်လိုသော်လည်း တတိယမြောက်မယားဘဝသို့ ရောက်ရရှာ၏။

မင်္ဂလာပွဲကြီးသည် မနက်ကစပြီး ညနေစောင်းသောအခါမှ ပြီးစီးလေ၏။

မမြရင်သည် အပူရပ်ကိုဟန်လုပ်၍ ဧည့်သည် များကို ဧည့်ခံရင်း ညနေစောင်းသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံးနွမ်းလျပြီး ခေါင်းထဲတွင် မခံရပ်နိုင်အောင် ကိုက်ခဲနေသဖြင့် သူမနေထိုင်ရာ အိမ်ကလေးထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေ၏။

ခုတင်ပေါ်တွင် လှဲချလိုက်သောအခါ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နာကျင်ကိုက်ခဲနေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

သူမသည် ခေါင်းထဲတွင် မူးဝေနေရာမှ သက်သာလိုသက်သာငြား အိပ်ပေါ်တွင် လှဲရင်း အိပ်ပျော်သွားလေ၏။

သူမအိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ အခန်းထဲရှိ မှန်အိမ်ကလေးလင်းနေပြီး ညသို့ရောက်နေမှန်း သတိပြုမိလိုက်၏။

သူမသည် အိပ်ခန်းနံရံရှိ တိုင်ကပ်နာရီကြီးကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ည (၁၂) နာရီထိုးနေသဖြင့် အံ့ဩသွားလေ၏။

သူမအိပ်ပျော်သွားသည် မှာ အချိန်အတော်ကြာပေပြီ။

သူမသည် လော်ပန်ကြီးကိုမတွေ့သဖြင့် မျက်လုံးကစားကြည့်ပြီး ရင်ထဲတွင် ထိတ်လန့်သလို ခံစားရ၏။

ယနေ့သည် သူမ၏ အပျိုစင်နောက်ဆုံးည ဖြစ်၏။

ယခုအချိန်ကလေးသည် အပျိုစင်ဘဝ၏ နောက်ဆုံးအချိန်ကလေးပင် ဖြစ်တော့မည်။

လော်ပန်ကြီးရောက်လာလျှင် သူမသည် အပျိုဘဝမှ အအိုဘဝသို့ ကူးပြောင်းရပေလိမ့်မည်။

မမြရင်သည် သူမ၏ မြတ်နိုးစွာ ထိန်းသိမ်းခဲ့သောဘဝကို နှမြောတသ,သလို ခံစားနေရ၏။

လော်ပန်ကြီးအကြောင်းတွေးရင်း ရင်ထဲတွင် လှိုက်ဖိုလာ၏။

ထိုအကြောင်းများကို တွေးကာ ရင်ခုန်လှိုက်မောလာ၏။

သူမသည် စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းသောကြောင့် လော်ပန်ကြီးကို အမြန်ဆုံးပင် ရောက်လာစေချင်၏။

ကြိုတင်စောင့်စား၍ အန္တရာယ်ကို ထိတ်လန့်နေသည် နှင့်စာလျှင် လာမည့်ဘေးကို ပြေးတွေ့လိုက်ချင်၏။

လော်ပန်ကြီးသည် ကာလသားများ နှင့် ပေါင်းသင်း၍ အရက်သောက်နေပုံရ၏။

ခြံကြီး၏ တစ်နေရာတွင် အရက်သမားများ ၏ ဆူဆူညံညအသံများ ကိုကြားရ၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် သူမ၏ ပြတင်းပေါက်အနီးသို့ တစ်စုံတစ်ဦး ချဉ်းကပ် လာပြီး ပြတင်းပေါက်ပေါင်ကို ခိုတွယ်၍ တက်လိုက်၏။

မမြရင်သည် ပြတင်းပေါက်အနီးမှ အသံကြားရ၍ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွား၏။

သူမ၏ အိပ်ခန်းသည် သိမ့်ခနဲတုန်သွားပြီး ပြတင်းပေါက်မှ တွယ်၍ လူတစ်ဦးဝင်လာသဖြင့် ခေါင်းနုပန်းကြီးသွားပြီး

“ဟင်...ဘယ်သူလဲ ပြတင်းပေါက်က ဘာဖြစ်လို့ ဝင်လာတာလဲ”

ဟု မေးမြန်း လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ပြတင်းပေါက်မှ တက်လာသောသူသည် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ မှန်အိမ်အလင်းရောင်အောက်သို့ တိုးဝင်၍

“မြရင်... မြရင် ကိုယ့်ကိုတောင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား”

ဟု ပြောလေရာ မြရင်သည် ထိုသူ၏ မျက်နှာကိုကြည့်၍ လွန်စွာ အံ့ဩသွားပြီး

“ကိုဖေမောင်၊ ကိုဖေမောင် မဟုတ်လားဟင်၊ ကိုဖေမောင် ပြန်ရောက်နေတယ်”

ဟု ရေရွတ် လိုက်လေ၏။

ကိုဖေမောင်ဆိုသူမှာ သူမ၏ အချစ်ဦးချစ်သူဖြစ်လေ၏။

ကိုဖေမောင်သည် ဆင်သမားဘဝကို စွန့်လွှတ်၍ မြို့ကြီးပြကြီးသို့ စီးပွားရှာရန် ထွက်သွားသူ ဖြစ်၏။

ယခုတော့ ကိုဖေမောင် ပြန်ရောက်လာသော်လည်း အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်းသွားလေ၏။

ကိုဖေမောင်က မမြရင်၏ လှပသော မျက်နှာကို နှမြောတသဟန်ဖြင့် ကြည့်ရင်း

“မြရင်ရယ်၊ ကျုပ်မြို့မှာ တက်ပြီး စီးပွားရှာတာ အတော်လေး အဆင်ပြေခဲ့တယ်၊ ရန်ကုန်မြို့က ပွဲရုံတစ်ရုံမှာ ဝင်လုပ်ပြီး ဝင်ငွေလည်းကောင်းခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ငွေစုပြီး မြရင်နဲ့ နီးစပ်အောင် ပြန်လာခဲ့တာ၊ အခုတော့ မြရင်ရယ်...”

ဟု မချီတင်ကဲဟန်ဖြင့် ရေရွတ်လေ၏။

မြရင်သည် ကိုဖေမောင်၏ စကားကြောင့် ရင်နှင့်ကြေကွဲစွာဖြင့်

“ ဒါပေမဲ့ ကိုဖေမောင်ရယ်၊ ကျွန်မတို့ အချိန်နှောင်းသွားပြီ၊ ဒီအချိန်မှ ပြန်လာတာ၊ ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုလုပ် ပေါင်းသင်းလို့ ဖြစ်နိုင်မှာ လဲ၊ အားလုံး အချိန်နှောင်းသွားပြီ ကိုဖေမောင်ရယ်၊ ကျွန်မကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်”

ဟု တောင်းပန်လေ၏။

ကိုဖေမောင်က မမြရင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ကြည့်၍

“ကျုပ် မြရင်ကိုခွင့်လွှတ်ပါတယ်၊ စိတ်ထဲမှာ လည်း ဘယ်လိုမှ မထားပါဘူး၊ မြရင်ဟာ အဖေအရွယ်ရှိတဲ့ လူကြီးကို ဘယ်ယူချင်ပါ့မလဲ၊ နောက်ပြီးတော့ ဒီလူကြီးရဲ့ တတိယမြောက်မယားဖြစ်ရမှာ မဟုတ်လား၊ မြရင် အဖေကြီးရဲ့ ဘိန်းကြွေးတွေကြောင့် မြရင် ဒီလူကြီးကို မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ ယူလိုက်ရတာ ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မြရင်ရယ်၊ မြရင်ကို ကျုပ်နှုတ်မြှောက်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ကိုဖေမောင်သည် မြရင်၏ တစ်ရစ်ဖွံ့ဖြိုးသော ကိုယ်ခန္ဓာကို မျက်လုံးဝေ့ကြည့်၍ ခေါင်းခါယမ်း၍

“မြရင်နဲ့ ဒီလူကြီး လုံးဝမတန်ဘူး၊ မြရင်ဘက်က ပေးဆပ်ရတာ သိ

ပ်များ နေပြီ”

ဟု ရေရွတ်လေ၏။

မြရင်သည် ကိုဖေမောင်၏ စူးရဲသောအကြည့်ကြောင့် ခေါင်းကို ငုံ့၍ နေလိုက်၏။

ကိုဖေမောင်သည် ရှေ့သို့တိုးကပ် လာပြီး မမြရင်၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ပြီးနောက် တုန်ယင်သောလေသံဖြင့်

“မြရင် ဒီလူကြီးကို တကယ်ယူရတော့မယ်နော်”

ဟု တီးတိုးရေရွတ်လေ၏။

မြရင်က ရင်ထဲတွင် နွမ်းလျတုန်ယင်နေပြီး ကိုဖေမောင်ကို မော့ကြည့်လိုက်၏။ ကိုဖေမောင်က လေသံတီးတိုးဖြင့်

“မြရင်ရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို ဒီလူကြီးကို တကယ်ပေးတော့မှာ လား၊ ဒီလူကြီးဟာ မြရင်ရဲ့ အဖေအရွယ်လောက်ရှိရုံမကဘူး၊ သူ့မှာ လက်ရှိမယားနှစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်၊ မြရင်နဲ့ ဒီလူကြီး လုံးဝမတန်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မြရင်ရဲ့ အပျိုဘဝကို ဒီလူကြီးလက်ကို လုံးဝမအပ်သင့်ဘူး”

ဟု ပြောကာ မြရင်၏ နူးညံ့သော ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ပွေ့ဖက် လိုက်လေ၏။

မြရင် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး

“အို... ကိုဖေမောင်၊ ကိုဖေမောင် ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ မသင့်တော်ပါဘူး”

ဟု ရုန်းကန်လေ၏။

သို့သော် ကိုဖေမောင်သည် မြရင်၏ တောင်းပန်မှုကို မနာခံဘဲ

“ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကို မိန်းမနှစ်ယောက်ရှိတဲ့ လူကြီးလက်

ကို ကျုပ်မအပ်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ”

ဟု ပြောကာ မမြရင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ခုတင်ပေါ်သို့တွန်းလှဲရန် ကြံစည်လိုက်၏။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် အိမ်ငယ်လေး၏ လှေကားဝတွင် ခြေသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ကိုဖေမောင်သည် လွန်စွာ အကြံရခက်ဟန်ဖြင့် တက်ခေါက်လိုက်ပြီး

“တောက်...ဟိုလူကြီးရောက် လာပြီ၊ မြရင်ကို ဆုံးရှုံးရတော့မယ်၊ ကျုပ် ကံဆိုးသွားပြီ မြရင်”

ဟု ရေရွတ်လိုက်ပြီး မြရင်၏ မျက်နှာကို တဝကြီး ငေးမောကြည့်နေလိုက်ပြီး အံ့ကိုကြိတ်ကာ

“ကျုပ် သွားတော့မယ်မြရင်”

ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချ၍ အမှောင်ထဲသို့ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

ထိုအချိန်မှာ ပင် အိပ်ခန်းတံခါးကို တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်သံကြားရပြီး

“မြရင်၊ မြရင် အိပ်နေပြီလား၊ အစ်ကိုကြီးကို တံခါးဖွင့်ပေးပါဦးကွယ်”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သော လော်ပန်ကြီး၏ အသံကို ကြားရလေ၏။

မြရင်သည် ပြတင်းပေါက်မှ အမှောင်ထဲသို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ အံ့ကိုကြိတ်ကာ တံခါးဆီသို့ လျှောက် လာပြီး တံခါးကိုဖွင့်လိုက်၏။

လော်ပန်ကြီးသည် အရက်သောက်ထားပြီးနောက် ရီဝေဝေဖြစ်နေ

ရာမှ မြရင်ကို မြင်သောအခါ

“မြရင် အိပ်ပြီလား၊ အစ်ကိုကြီး ကာလသားတွေနဲ့ အရက်နည်းနည်း သောက်လို့ နောက်ကျသွားတယ်”

ဟု တီးတိုးရေရွတ်ကာ မြရင်၏ လှပသောခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်လေ
၏။ ပြီးနောက် တီးတိုးရယ်မောကာ

“မြရင်က ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့်လှနေတာပဲ၊ ဒါမှ ကျုပ်ရဲ့ မယား
လေးဗျ၊ ဟိုကောင်မတွေနဲ့ မိုးနဲ့ မြေလိုကွာတယ်”

ဟု ပြောဆိုကာ မြရင်ကို ဖက် လိုက်လေ၏။

မြရင်သည် ရင်ထဲတွင် လှိုက်ဖိုနေပြီး ယောင်ယမ်း၍ ရုန်းကန်လိုက်
မိ၏။

ပြီးမှ လော်ပန်ကြီးသည် သူမ၏ ကာမပိုင်ယောက်ျားမှန်း သတိထား
၍ ငြိမ်သက်စွာ နေလိုက်၏။

လော်ပန်ကြီးသည် တဟားဟားရယ်မောကာ မြရင်ကို အခန်းတွင်း
သို့ခေါ်သွားလေ၏။

မြရင်သည် ရှက်ရွံ့လှသည် ဖြစ်၍ မှန်အိမ်၏ အလင်းရောင်ကို လျှော
ရန်ကြိုးစား၏။

လော်ပန်ကြီးက မမိမကန်းဖြစ်နေသော မြရင်၏ လက်ပေါ်မှ ဆုပ်ကို
ငံ၍ မှန်အိမ်၏ မီးဇာကို လျော့ရန် ကူညီပေး၏။

သို့သော် လော်ပန်ကြီးသည် အရက်မူးနေသဖြင့်
မှန်အိမ်မီးဇာမနိမ့်ဖြစ်ဘဲ အလင်းရောင်သည် အလင်းထိန်ဆုံးဖြစ်သွား
လေ၏။

မြရင်သည် မှန်အိမ်ကိုကြည့်၍ မျက်လုံးပြူးနေစဉ် လော်ပန်ကြီး၏
ချော့မြူမှုများကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့သွားလေတော့၏။

ထိုအချိန်တွင် မမြရင်သည် ကိုဖေမောင်ကို မေ့လျော့သွားလေတော့
၏။

*

မမြရင်သည် နောက်တစ်နေ့နံနက် အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ သူမ၏
ဘဝ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲခဲ့ပြီဟု ထင်မြင်မိလေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် အိပ်ရာမှ မနိုးသေးဘဲ အိပ်လို့ ကောင်းတုန်း ရှိ
နေဆဲ ဖြစ်၏။

လော်ပန်ကြီးသည် ညက ညဉ့်အတော်နက်သည် အထိ မအိပ်သေး
ဘဲ မမြရင်ကို အမျိုးမျိုး ချောမြူနေခဲ့၏။

မမြရင်သည် လော်ပန်ကြီး၏ ချောမြူမှုများကြောင့် သူမလည်း အိပ်
ရာဝင်နောက်ကျခဲ့၏။

သူမသည် လော်ပန်ကြီး၏ အိပ်မောကျနေပုံကိုကြည့်ရင်း ညက အိပ်
ခန်းထဲသို့ ကျူးကျူးကျော်ကျော် ဝင်ရောက်ခဲ့သော ကိုဖေမောင်ကို သတိ
ရလိုက်၏။

ကိုဖေမောင်သည် သူမ၏ ချစ်ဦးသူဖြစ်သော်လည်း အလာကောင်း
သော်လည်း အခါနှောင်းခဲ့ပေပြီ။

ချစ်ဦးသူသည် လော်ပန်ကြီးထက်ဦးအောင်လာ၍ သူမ၏ အပျိုစင်
ဘဝကို ရယူရန်ကြိုးပမ်းခဲ့၏။ လော်ပန်ကြီး အလာဦးခဲ့၍ အပျိုစင်ဘဝ
ကို ရရှိမသွားခဲ့။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မမြရင်သည် သူမ၏ အပျိုစင်ဘဝကို

လော်ပန်ကြီးလက်သို့ အပ်နှံနိုင်ခြင်းကို ကျေနပ်နေမိ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် သူမ၏ ကာမပိုင်ယောက်ျားပင်မဟုတ်ပါလား။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် လော်ပန်ကြီး အိပ်ရာမှ နိုး လာပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော မမြရင်၏ ပခုံးကိုဖက်ကာ

“မြရင် အစောကြီးနိုးနေတယ်ဟုတ်လား၊ နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ မြရင်က လော်ပန်ကြီးဘက်သို့ လှည့်၍ ခေါင်းညိတ်ပြလေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် ညကမက်ခဲ့သောအိပ်မက်ကို ပြန်လည်သတိရဟန်ဖြင့်ပြီး၍

“ညက အိပ်မက်ထဲမှာ မြရင်က အလွန်လှတာပဲ၊ ကျုပ်တော့ လူပျိုကလေးတစ်ယောက်လို စွဲလမ်းသွားတယ်”

ဟု ပြောလေရာ မြရင်သည် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ခေါင်းကိုငုံ၍

“အို...အစ်ကိုကြီး ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ မြရင် ရှက်လိုက်တာ”

ဟု တီးတိုးပြောလေ၏။

မြရင်သည် လော်ပန်ကြီးလက်မှ ရုန်းထွက်၍ အိပ်ခန်းတံခါးကိုဖွင့်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်ပြေးခဲ့လေ၏။

အိပ်ခန်းအပြင်သို့ရောက်သောအခါ မျက်နှာသစ်ရန် စဉ်းအိုးကြီးရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

သူမ မျက်နှာသစ်ပြီး အခန်းထဲသို့ရောက်သောအခါ လော်ပန်ကြီးသည် ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် ရပ်၍ ဆေးလိပ်တိုတစ်ခုကို ကြည့်ရှုနေလေ

၏။

မမြရင်သည် ဆေးလိပ်တိုကိုကြည့်၍ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား
၏။

ကိုဖေမောင် သောက်လေ့ရှိသော ပွတ်ချွန်းဆေးလိပ်သည် အိပ်ခန်း
ထဲတွင် ကျကျန်နေခဲ့လေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် မမြရင်ကို သမင်လည်ပြန်ကြည့်၍

“မြရင် ဟောဒီ ပွတ်ချွန်းဆေးလိပ်ဟာ အခန်းထဲကို ဘယ်လိုရောက်
နေတာတုံး”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

မမြရင်က ဆေးလိပ်တိုကိုကြည့်၍ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့်

“ဒီဆေးလိပ်ကို ကျွန်မ သောက်တာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ လော်ပန်ကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“မြရင် ဆေးလိပ်သောက်တယ်လို့ ကျုပ် မကြားဖူးပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

မြရင်က လော်ပန်ကြီးကိုဆက်လက်၍ လိမ်ညာရန် စဉ်းစားလိုက်ပြီး

“မနေ့ညက အစ်ကိုကြီး အတော်နဲ့ ရောက်မလာလို့ အိမ်ဝိုင်းထဲမှာ
လှည့်လည်ရင်း ပွတ်ချွန်းဆေးလိပ်ကိုတွေ့တာနဲ့ ကောက်ယူလာခဲ့တာပါ
၊ ပြီးတော့ အိပ်ခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်သလိုဖြစ်တာနဲ့
ပွတ်ချွန်းကို ကောက်ဖွာနေတာပါ။ ပွတ်ချွန်းကို သောက်ရတာ အရသာမ
ရှိပါဘူး၊ ညော်လိုက်တာ တအားပါပဲ”

ဟု ဖြေလေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် မမြရင်၏ အဖြေကြောင့် ယုံကြည်သွားဟန်ဖြင့် ပြုံးယောင်သန်းနေပြီး

“ဪ...မြရင်က အစ်ကိုကြီးကိုစောင့်မျှော်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်ပေါ့၊ ဒီလိုမှန်းသိရင် အစ်ကိုကြီး အစောကြီး ပြန်လာခဲ့တာပေါ့ကွယ်၊ အစ်ကိုကြီး နောက်ကျပြန်တော့ မြရင်အိပ်ရာထ နောက်ကျနေပြီ”

ဟု ပြောလေတော့၏။

ထိုအခါမှာ ပင် မြရင်သည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ဟင်းခဲ ချ လိုက်လေ၏။

ဤသို့ဖြင့် လော်ပန်ကြီးနှင့်မြရင်၏ မင်္ဂလာဦးရက်များ သည် ကုန်လွန်ခဲ့လေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် မြရင်ကို ကောင်းစွာ ပြုစုယုယလေ၏။

သူမသည် ငယ်ရွယ်နုနယ်ပြီး ချောမောလှပသောကြောင့် လော်ပန်ကြီးသည် အစွဲကြီးစွဲခဲ့လေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် သူမကို များ စွာ ကရုဏာသက်သောကြောင့် ချစ်မှုရေးရာများကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် သင်ပြပေးလေ၏။

မြရင်သည် လော်ပန်ကြီးနှင့်လက်ထပ်ခါစက အခက်အခဲများ နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် အသားကျသွားလေ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဝေဖန်မှုများကိုလည်း သူမ ရှက်ရွံ့ခြင်းမရှိတော့ချေ

။

သူမသည် လော်ပန်ကြီး၏ တတိယမြောက်မယားဘဝတွင် ပျော်ရွှင်နေလေ၏။

မင်္ဂလာဦးရက်များ သည် သူမ ကြိုတင်တွက်ဆထားသည် ထက် များစွာ အဆင်ပြေချောမွေ့ခဲ့လေ၏။

သူမ၏ ချစ်ဦးသူ ကိုဖေမောင်သည် မင်္ဂလာဦးညက အိပ်ခန်းထဲသို့ ခိုးဝင်ရန်ကြိုးစားခဲ့ပြီး နောက်ရက်များ တွင် ရောက်လာခြင်းမရှိတော့ ပေ။

မြရင်သည် ကိုဖေမောင် ဝင်ရောက်လာသော ပြတင်းပေါက်၏ တံခါးချက်ကို အမြဲပင်ပိတ်ထားလေ၏။ သူမသည် လော်ပန်ကြီး၏ တရားဝင်ဇနီးမယားပင် မဟုတ်ပေလား။

လော်ပန်ကြီးသည် မြရင်နှင့် လက်ထပ်ပြီးနောက် သုံးလနီးပါးခန့် သူမနှင့်ညစဉ် အတူတူအိပ်လေ၏။

မြရင်သည် ထိုရက်များ တွင် အိမ်ဝိုင်းတစ်ဝိုင်းတည်း အတူနေသော လော်ပန်ကြီး၏ မယားနှစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆုံအောင် ကြိုးပမ်း ရလေ၏။

လော်ပန်ကြီး၏ မယားနှစ်ယောက်၏ အခိုးအငွေ့များ လျှံထွက်နေသော မျက်လုံးများကို သူမ ရင်မဆိုင်ဝံ့ပေ။

လော်ပန်ကြီး၏ မယားကြီးနှင့် မယားငယ်သည် သူမကို အမုန်းကြီး မုန်းတီးနေလေ၏။

လော်ပန်ကြီးသည် သုံးလကျော်သောအခါ သူမနှင့်အတူ ညစဉ်ဆက် တိုက် အိပ်နေရာမှ မယားနှစ်ယောက်ထံသို့ တစ်လှည့်စီ ပြောင်းလဲအိပ် လေ၏။

မမြရင်သည် လော်ပန်ကြီး မရှိတော့သောအခါ ရင်ထဲတွင် ဟာတာ တာဖြစ်သွားလေ၏။

ခုတင်ပေါ်တွင် တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်အိပ်စက်ရင်း
လော်ပန်ကြီး၏ အမူအရာများကို မြင်ယောင်နေမိ၏။

သူမကို ရိုးအီလာသောကြောင့် မယားများ ထံသို့ ပြန်လည်ခြွေဦးလှ
ည့်သွားလေသလားမသိ။

လော်ပန်ကြီးသည် အပျိုစင်တစ်ယောက်ကို သုံးလအတွင်း
ရိုးအီသွားလေသည် လားမသိ။

မမြရင်သည် အိပ်မရသောညများကို ကျော်ဖြတ်ရလေ၏။
လော်ပန်ကြီးသည် တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ရက်ခန့် သူမနှင့်အတူ လာအိပ် ဖြ
စ်၏။

မမြရင်သည် ထိုညများ တွင် လွန်စွာပျော်ရွှင်ပြီး စိတ်ကျေနပ်ခဲ့ရ၏။

*